Ч. 96 Субота 1 (13) мая 1893. Рôкъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-óй годинѣ по полудни.

Адмiнiстрацiя: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакцiя: ул. Францiсканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламацiи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Передплата у Львовѣ въ Адмiнiстрацiи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провiнцiи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Соймъ краєвый.

По вôдчитаню списку петицiй, забравъ слово Є. Ексц. Впреосв. Митроп. Сембратовичь и пôдпиравъ петицiю комiтету церковного въ Галичи о запомогу въ сумѣ 200 зр. на направу церкви, ушкодженои розслѣдами археольоґiчными. Церковь та мала бути первѣстно реставрована, але коли розслѣды показали, що она не єсть такъ стара, якъ то первѣстно думано, то реставрацiю залишено, а теперь треба зроблену шкоду направити.

На внесенє комiсiѣ буджетовои ухвалено удѣлити запомоги погорѣлцямъ: въ Терпиловцѣ, пов. збараского 100 зр., въ Уляновѣ 600 зр., въ Николаєвѣ 200 зр.; на церковь въ Середнôмъ 100 зр.

Комiсарь правительственный ґр. Лось вôдповѣдавъ на двѣ интерпеляцiи пос. Поточка. На першу интерпеляцiю, чи не було бы вôдповѣднымъ розслѣдити, чи и котрый обшаръ дворскiй способный выконувати обовязки громадскѣ и ихъ выконує и чи обшары дворскѣ мають бути прилученѣ до громады, чи нѣ — вôдповѣдає ся, що правительство не уважає нѣ вôдповѣднымъ нѣ потрѣбнымъ розслѣджувати тои справы, бо змѣна вôдносинъ мѣжь громадою а обшарами дворскими належить до законодавства соймового. — Що до другои интерпеляцiѣ о приналежности до обшарôвъ дворскихъ, то и та справа може бути порушена при нарадахъ надъ змѣною закона громадского. Теперѣшнѣ же приписы що до сеи приналежности выконує ся точно, такъ, що правительство не уважає потрѣбнымъ пригадувати сего пôдвластнымъ орґанамъ.

Пос. Щепановскiй мотувувавъ своє внесенє що до субвенцiѣ 2.000 зр. на кошты спроваджeня мощѣвъ польского поета Теофиля Ленартовича до Кракова и зложеня ихъ въ гробници на Скалцѣ. Бесѣдникъ высказувавъ вагу поезiѣ людовои, а такожь вôдкликавъ ся до Русинôвъ зъ просьбою о прихильнôсть, бо оба народы мають поезiю людову на тыхъ самыхъ основахъ, а покôйникъ яко поетъ людовый повиненъ зъєднати собѣ и симпатiю Русинôвъ. — Внесенє вôдослано одноголосно до комiсiѣ буджетовои.

Пос. Поточекъ мотивувавъ своє внесенє въ справѣ заснованя банку для селянъ. Бесѣдникъ выказувавъ невôдрадне положенє економiчне селяньства задля браку дешевого кредиту и порôвнавъ дотеперѣшный станъ рôльникôвъ, подѣленыхъ на великихъ и малыхъ до стовпа, котрого середина выгризена. На тôмъ стовпѣ опирає ся цѣла будова суспôльна. Для того, поки часъ, треба той стовпъ скрѣпити, черезъ вырôвнанє середины т. є. черезъ парцеляцiю бôльшихъ обшарôвъ. Внесенє вôдôслано до комiсiѣ банковои.

Пос. Борковскiй мотивувавъ своє внесенє въ справѣ удѣленя ще 100.000 зр. запомоги краєвои на будову подôльскихъ зелѣзниць. Пос. Телишевскiй заявивъ ся противъ сего внесеня, а то зô взглядôвъ формальныхъ и мериторичныхъ. Минувшого року ухваливъ Соймъ 500.000 зр. на будову тыхъ зелѣзниць пôдъ условiємъ, що интересованѣ заплатять таку саму квоту. Теперь же коли ухвала Сойму стала правосильна и держава дає 9 мiлiонôвъ зр. на ту цѣль, интересованѣ не хотять платити своєѣ участи, а домагають ся побôльшеня субвенцiѣ краєвои о 100.000 зр. Мы теперь въ порѣ будовы зелѣзниць льокальныхъ, а приняте внесеня пос. Борковского було бы преюдикатомъ для всѣхъ того рода предприемствъ, що они вôдкликували бы свои приреченя и зобовязаня. Пос. Абрагамовичь вносивъ дальше, щобы повысше внесенє вôдослати до комiсiѣ зелѣзничои. При голосованю вôдослано внесенє до комiсiѣ зелѣзничои. Противъ того голосували Русины и часть лѣвицѣ.

Ухвалено въ трехъ читаняхъ законъ, котрымъ звôльняєсь вôдъ всякихъ податкôвъ и додаткôвъ громадскихъ тѣ будынки у Львовѣ, якѣ будуть выбудованѣ на мѣсце 180 домôвъ, призначеныхъ на збуренє для реґуляцiи мѣста. Ухвалено, що зъ фонду доместикального має утворитись сталый фондъ позычковый для промыслу рôльничого.

Дальше ухвалено внесенє комiсiѣ буджетовои, що въ 1893 р. має бути отвореныхъ 29 новыхъ округôвъ санiтарныхъ; що удѣляє ся Выдѣлови краєвому кредитъ додатковый на 1893 р. въ сумѣ 5500 зр. на кошты подорожи лѣкарѣвъ окружныхъ та на субвенцiи для повѣтôвъ на покрытє надвышки выдаткôвъ на платнѣ лѣкарѣвъ понадъ 1% додаткôвъ до податкôвъ безпосередныхъ; що уповажняєсь Выдѣлъ краєвый до вставленя въ прелѣмiнарь буджетовый на 1894 р. на ту саму цѣль 11.000 зр. крôмъ дотацiѣ для ухваленыхъ вже 1892 р. 14 округôвъ санiтарныхъ.

Петицiю о устроєнє експозитуры бюра мелiорацiйного въ Калуши вôдступлено Выдѣлови краєвому до полагодженя. — Признано субвенцiю до высоты 70 проц. коштôвъ на будову дороги Войнарова-Корѣнна въ повѣтѣ грибôвскôмъ. — Петицiю збараского выдѣлу повѣтового о запомогу на будову дорôгъ, щобы дати заробокъ населенiю, вôдослано до Выдѣлу крає-

---

49)

КУМА ЖУРБА.

повѣсть

Г. СУДЕРМАНА.

(Дальше).

Єго поглядъ померклый бѣгавъ довкола по цѣлôмъ виднокрузѣ... Кругомъ него городъ, облитый свѣтломъ мѣсяця и огню, а тѣни сѣченого вихромъ листя бѣгали по нѣмъ, мовь громады маръ. Тутъ и тамъ летѣла искра мовь святоиваньскiй червачокъ и падала на дерева, на землю. Вышукавъ собѣ найтемнѣйшу альтану и сховавъ ся въ найглубшôмъ закутку єѣ. Тамъ усѣвъ на дерневôй лавочцѣ и скрывъ лице въ долоняхъ. Не хотѣвъ уже нѣчого бачити, нѣчого чути...

Але якась невыразна цѣкавôсть казала єму по хвили знову выглянути. А коли пôднѣсъ очи, побачивъ, якъ поломѣнь, мовь великiй багряный бальдахимъ, обрубленый бѣлымъ рубцемъ, зависла понадъ домомъ мешкальнымъ, бо въ тамту сторону гнавъ єѣ вихоръ.

Тодѣ побачивъ, що все пропало. Зложивъ руки. Єму здавало ся, що повиненъ молити ся.

— Мамо, мамо! — кликнувъ зô сльозами въ очахъ и простягнувъ руки до неба...

И наразъ настала въ нѣмъ якась майже чудесна змѣна. Почувъ ся свобôднымъ, легкимъ, мовь птичка, а цѣлый той тягаръ, що черезъ усѣ лѣта пригнетавъ єму голову и серце, наразъ десь пропавъ. Глубоко вôддыхаючи пересунувъ вôнъ долонѣ по раменахъ, такъ якъ бы хотѣвъ зъ нихъ скинути опадаючѣ кайданы...

Якъ чоловѣкъ, що єму тягаръ упавъ зъ серця, такъ и вôнъ сказавъ теперь: — Теперь уже не маю нѣчого, о нѣчо не потребую журити ся! Я свобôдный, свобôдный мовь пташина, що буяє у воздусѣ.

Ударивъ ся долонями въ чоло, плакавъ и смѣявъ ся на перемѣну. Єму здавало ся, що якесь нечуване, незмѣрне а незаслужене щастє наразъ упало на него зъ неба...

— Мамо! мамо! — кричавъ вôнъ радôстно. — Теперь уже знаю, якiй конець твого горя... Я вольный.... вольный!

Въ тôй хвили страшный ревъ стревоженои худобы дôйшовъ до єго уха и привѣвъ єго до памяти.

— Нѣ, вы бѣднѣ звѣрѣ не повиннѣ гинути зъ моєѣ вины — сказавъ и зôрвавъ ся зъ мѣсця.

Пôшовъ скоро на обôйстє, де дѣвки и парôбки пильно вытягали меблѣ зъ дому.

— Дивѣть ся, панъ! — казали зъ плачемъ и одно другому показувало єго босѣ ноги...

— Киньте се — крикнувъ Павло — ратуйте худобу!

Сокира лежала на дорозѣ; нею розбивъ заднѣ дверѣ стайнѣ, що вели на поле, бо цѣле обôйстє стояло вже въ огни.

Мовь крôзь сонъ бачить городъ и долины, де люде збѣгають ся: сикавка ѣде зъ села и на дорозѣ вôдъ Гелененталю видко рухъ якiйсь.

Два, три разы кидає ся въ огонь, парôбки за нимъ, а потôмъ зôмлѣвъ зъ болю и впавъ середъ горѣючои стайнѣ...

Крикъ, страшный крикъ, що вôдъ него ажь морозъ поза плечѣ йде, чує крикъ якойсь женщины и тому отвирає ще разъ очи.

Єму здаєсь, що бачить лице Гальшки, якъ розплыває ся у мрацѣ передъ єго очима, потôмъ знову окружає єго тьма тьменна, чорна нôчь непроглядна...

XXI.

Рано въ ранцѣ сумный похôдъ ишовъ дорогою до Гелененталю. Два драбинястѣ возы посували ся помалу оденъ за другимъ. На нихъ мѣстило ся все, що выратовано зъ огня.

На першôмъ возѣ, выстеленôмъ соломою, покрытôмъ дирками, лежавъ дѣдичь фôльварку, пораненый, безъ памяти... Надъ нимъ схиляла ся женщина блѣда, тремтяча; то була товаришка єго лѣтъ дитячихъ..

Ось якимъ забирала она собѣ єго до свого дому...

— Вôдôшлемо єго до котрои сестры — сказавъ панъ Дуґлясъ, але она поклала руки на грудяхъ Павла, зъ котрыхъ звисали лахи спаленои одежѣ, такъ якъ бы разъ на завсѣгды хотѣла взяти єго у свою власть и вôдповѣла:

— Нѣ, тату, мы заберемо єго до себе.

— А весѣлє твоє, дитино.... гостѣ?

— А що мене обходить весѣлє! — вôдпо-

вого до можливого увзглядненя. — Признано субвенцію на будову дороги Надвôрна-Марковцѣ въ повѣтѣ надвôрняньскôмъ до высоты 70 проц. коштôвъ будовы. — Петицію выдѣлу повѣтового сокальского о субвенцію на будову дорôгъ повѣтовыхъ передано Выдѣлови краєвому до залагодженя.

Пôдъ конецъ засѣданя вôдчитано ще внесенє пос. Рутовского въ справѣ будовы сплавныхъ каналôвъ въ Галичинѣ и интерпеляцію пос. Короля въ справѣ выборôвъ громадскихъ въ Батятичахъ и Звертовѣ пов. жовковского.

Зъ рускихъ товариствъ.

Руске товариство педаґоґичне у Львовѣ ухвалило на своѣмъ передпослѣднôмъ засѣданю: Выдати двѣ карты етноґрафичнѣ Руси-Украины, а то: одну літоґрафовану, роботы п. Кимаковича, и друковану фарбами, выготовлену п. Банахомъ. Также рѣшено завязати філію товариства педаґоґичного въ Отиніи. Подано редакторови „Учителя“ деякѣ вказôвки що до напряму, въ якôмъ маѥ вести ся орґанъ товариства. Постановлено, щобы адміністраторъ здававъ що чверть року справу зô стану касового ґазетъ и руху передплатникôвъ, а маґазинеръ зъ руху книжокъ. Справу книжокъ на нагороды поручено перевести членамъ выдѣлу о. Гôрнякови, п. Витошиньскому и п. Гриневичеви. Поручено адміністраторови ґазетъ урґувати залягаючихъ зъ передплатою довжникôвъ и здержати высылку часописей тымъ, що не поплатять до кôнця червня.

Въ члены товариства принято: Дра Гр. Величка, проф. Ром. Перфецкого зъ Коломыѣ, проф. Федьова зъ Коломыѣ, о. Мих. Ґулу зъ Борщева, учителѣвъ: Мар. Ґижу зъ Лосього, Мих. Залѣзка зъ Урлева, Е. Недѣльского зъ Завaля, Зен. Збудовского зъ Велеснева, Иосифа Даниловича зъ Рѣчки, Г. Доманикову зъ Саранчукôвъ, Ив. Миляновского зъ Мостôвъ, Кôндр. Денегу зъ Яструбичь, дальше оо.: Ник. Теодоровича зъ Трибуховець, Мих. Шавалу зъ Полтвы, Кир. Гаморака зô Стецевои, Ив. Кипріяна зъ Немирова, Ант. Лаврôвского зъ Одреховои, вôдтакъ краєвого инспектора школъ Ив. Левицкого зô Львова и вкôнци господаря Андр. Пелехатого зъ Литятина старого.

Переглядъ политичный.

Изъ соймôвъ краєвыхъ закôнчили вже свои нарады соймы стирійскій и форарльберґскій. Иншѣ соймы будуть закрытѣ межи 14 а 20 с. м. Въ ческôмъ соймѣ веде ся теперь дебата буджетова, котру Молодочехи старають ся проволѣкати всѣлякими способами.

Пôсля выданои вже диспозиціѣ приѣде царь зъ родиною около 21 серпня яхтомъ „Полярная звѣзда“ до Копенгаґи и перебуде тамъ бôльше менше пять недѣль.

Ситуація въ Испаніи маѥ бути грôзна, а правительство предприняло великѣ мѣры осторожности. Парляментъ радить вôдъ вчера безпрерывно надъ вôдложенємъ выборôвъ муніципальныхъ а републикане роблять обструкційну опозицію.

Новинки.

Львôвъ дня 12 мая.

— Загальнѣ зборы наукового товариства им. Шевченка вôдбули ся вчера при великôй участи членôвъ. Новыхъ членôвъ вписало ся 80. Закимъ подамо обширнѣйше справозданє изъ сихъ зборôвъ, нотуємо поки що, що головою товариства выбрано проф. и посла Олександра Барвѣньского, а членами выдѣлу: инжін. Ос. Ганинчака, Ис. Громницкого, Ос. Маковея, Петра Огоновского и К. Паньковского; заступниками выдѣловыхъ выбрано: дра Грич. Величка и Ост. Макарушку. Опôсля уконституовали ся три секціи науковѣ: 1) секція фільольоґічна: директоръ дръ Ом. Огоновскій, заступникъ проф. Ом. Партицкій, секретарь Ост. Макарушка; 2) секція исторично-фільософічна: директоръ проф. Н. Вахнянинъ, заступникъ дръ Кость Левицкій, секретарь проф. Волод. Коцовскій; 3) секція природничо-лѣкарска: директоръ проф. Ив. Верхратскій, заступникъ дръ Щ. Сельскій, секретарь проф. Шухевичь.

— Испыты для учительокъ жѣночихъ робôтъ начнуть ся въ учительскôй семинаріи женьскôй у Львовѣ у вôвторокъ 27 червня с. р. Кандидатки, що хотять складати сей испытъ, мають внести свои подaня до дирекціѣ семинаріѣ (улиця скарбкôвска ч. 39) найдальше до 15 червня и выказати ся свѣдоцтвомъ укôнченого 18 року житя, свѣдоцтвомъ здоровля, моральности и послѣднымъ шкôльнымъ.

— Депутація мѣсточка Обертина явила ся вчера у пп. послôвъ въ справѣ пôдпертя просьбы о будову льокальнои зелѣзницѣ зъ Товмача на Хотимѣръ, Обертинъ до Гвôздця.

— Серпневѣ маневры въ околици Айзенбурґа, котрѣ вôдбудуть ся въ присутности Є. В. Цѣсаря, будуть головно вправами стрѣлецкими. Маневры тѣ будуть дуже великѣ. Корпусы вѣденьскій и прешбурскій, яко армія пôвнôчна вырушать противъ полудневои, зложеной зъ корпусôвъ градецкого и загребского. Загальнє число войска въ тыхъ маневрахъ буде бôльше якъ въ величезныхъ маневрахъ тамтогорôчныхъ у Франціи и передъ двома роками въ Россіи. Цѣсарь зъ своими гôстьми, мѣжь котрыми буде также, якъ звѣстно, и цѣсарь нѣмецкій, замешкаѥ въ мѣсточку Ґинсъ. На мешканє для гостей буде имовѣрно приладженый великій будынокъ низшои школы реальнои. Маневры закôнчать ся великими вправами кавалеріѣ.

— Самоубійство. Въ Слободѣ пов. милъ вôдъ Кововы застрѣливъ ся зъ пістолєта помôчникъ ковальскій Здиславъ Юні и то зô страху передъ якоюсь карою. Пôшовъ на поля денисôвскѣ и тамъ перший разъ зранивъ ся въ шию, вôдтакъ набивъ въ друге пістолєтъ и знову стрѣливъ. Мимо того живъ ще якійсь часъ.

— Жабы въ походѣ. Тамтои середы около 3 год. по полудни можна було видѣти въ Штрасбурзѣ на т. зв. Валовôй улици недалеко войсковои пральнѣ цѣкаве зъявище. Ото часть тои улицѣ була зовсѣмъ вкрыта сотками а сотками жабъ всѣлякои величины, старыми и молодыми, а всѣ машерували улицею въ однôмъ напрямѣ. На таке чудовище збѣгло ся заразъ множество людей, особливо же дѣтей а всѣмъ не могло то вôйти зъ дива, куды тѣ жабы такъ машерують. Люде стали собѣ робити дотепы, а дехто казавъ: „Они идуть до Америки на выставу!“ Иншѣ жалували, що нема де якого бузька. Показало ся, такъ бодай можна того догадувати ся, що жабамъ було на ихъ давнôмъ мѣсци вже за мало воды; они перелѣзли черезъ валъ и вôйшли до мѣста идучи въ ту сторону, де есть бôльше воды. Добачено при тôмъ, що жаба вôдъ жабы ишла на 20 до 25 центіметрôвъ далеко, такъ само зъ заду и зъ переду якъ и бокани.

— Землетрясенє. Дня 7 с. м. дало ся почути досыть сильне землетрясенє въ Ст. Вольфґанґъ въ горѣшнôй Австріи. Землетрясенє настало саме о пôвночи а було такъ сильне, що пôдкидало людьми на постеляхъ и побудило ихъ. Въ школѣ въ Русбахъ повôдрывавъ ся ажь тинкъ вôдъ стѣнъ и поспадавъ на землю. День пôзнѣйше було также и въ Сербіи сильне землетрясенє коло мѣста Ягодины и въ цѣлôй долинѣ рѣки Моравы. Тутъ було — якъ мы то свого часу доносили — сильне землетрясенє, пôдчасъ котрого розпукла ся земля и наступивъ выбухъ горячои воды. Выслана на мѣсце серб-

---

вала, а веселый судженый єѣ стоявъ недалеко и самъ не знавъ, якъ собѣ тѣ єѣ слова толкувати.

На другôмъ возѣ лежало небогато меблѣвъ, котрѣ выратовано: стара комода, дещо бѣля, книжки и зошиты, глинянѣ миски, ведро на молоко и довга люлька батька....

А дежь батько подѣвъ ся? Що зъ нимъ стало ся?

Одинъ Павло бувъ, що мôгъ бувъ пояснити сю справу, а и той лежавъ безъ памяти та боровъ ся зô смертію.

Може вôнъ утѣкъ? Може згорѣвъ? Дѣвки не застали нѣкого въ єго комнатѣ и нѣ слѣду по нѣмъ не було.

— Щось ту недобре склало ся — говоривъ старый Дуґлясъ. Наклôнъ до божевôля все мавъ вôнъ, а если завтра найдемо у згарищахъ єго кости, то я певный, що то вôнъ пôдпаливъ стодолу, а потôмъ кинувъ ся въ огонь.

Однакъ коли цѣлый той походъ мавъ въѣхати у браму геленентальского двора, почули всѣ наразъ, що за оборою вывъ жалôбно песъ и побачили, якъ чужій якійсь песъ оперъ ся лабами на якôйсь темнôй масѣ, що лежала на земли и вôдъ часу до часу шарпавъ щось подôбне до одежѣ.

Дуґлясъ здивувавъ ся, казавъ здержати вôзъ и пôшовъ у ту сторону. Найшовъ тамъ того, за котрымъ глядали — але то бувъ уже трупъ! Черты лиця єго страшно змѣнили ся, а руки ще сторчали до горы такъ, якъ бы нагло скаменѣвъ. Коло него лежавъ розбитый горнець и пачка сѣрникôвъ, що плывала въ калужи нафты, а нафта сплыла въ слѣды колѣсъ вôдъ возôвъ. Тодѣ сивый велитъ зложивъ мовь до молитвы руки и щиро подякувавъ Богу. Коли вернувъ до воза, трясъ ся цѣлымъ тѣломъ, мовь у пропасници, а въ очахъ мавъ сльозы.

— Гальшко — сказавъ вôнъ — диви ся, тамъ лежить тѣло старого Майгефера. Хотѣвъ пôдпалити нашъ дворъ и Богъ покаравъ єго смертію.

— Богъ не пôдпалює нѣчиихъ стодолъ — вымовила Гальшка и глянула въ сторону фôльварку, де темно-брунатный дымъ виднѣвъ у млавôмъ свѣтлѣ ранного рана.

— Невжежь то не ласка божа, що мы не погорѣли?

— Коли хто выратувавъ насъ, то нѣхто иншій, лише Павло! — вôдповѣла Гальшка.

— Що? Вôнъ бы посвятивъ все, вôнъ бы пôдпаливъ своє господарство по то лише, щобы....

— Спытай ся єго! — сказала беззвучнымъ голосомъ. Що разъ бôльша тревога нападала єѣ серце и она притулила обѣ руки до грудей та зойкнула голосно.

— Дай Боже, щобы ще коли мôгъ вôдповѣсти на се пытанє — шепнувъ Дуґлясъ. Потôмъ приказавъ кôлькомъ парбôкамъ перенести тѣло померлого старця до двора. По лѣкаря вже пôслано, вôнъ самъ хотѣвъ поѣхати до сестеръ, повѣдомити ихъ.

Наляканѣ гостѣ выбѣгли на сплѣчу противъ воза, котрый ставувъ передъ умаєною верандою.

— Гальшко! що ты робишь? якъ ты выглядаєшь? — казали тѣтки и хотѣли забрати єѣ зъ собою.

— Геть звôдси! — сказала рѣшучо и вôдкинула вôдъ себе ихъ руки, що єѣ хотѣли обняти.

Надôйшовъ навѣть и веселый судженый, котрый той ночи гравъ досыть смѣшну ролю, и старавъ ся намовити єѣ, щобы покинула вже разъ ту напôвъ уже мертву купу тѣла. Але она змѣрила єго блудными очима вôдъ головы до нôгъ, якъ колибъ не пригадувала собѣ зовсѣмъ, чи бачила єго коли. Може бути, що пôдъ впливомъ того погляду збудило ся въ нѣмъ почутє своєѣ маленькои вартости, бо зажуривъ ся и вôдôйшовъ.

Тѣтки ломили руки та що хвиля прибѣгали до старого Дуґляса, що ждавъ на повôзъ, котрый мавъ заѣхати, та проходжувавъ ся геть и назадъ передъ фронтовыми сходами двора. Єго могучѣ груди пôднимали ся вôдъ тяжкого, прискореного вôддыху, бѣлѣ корчастѣ бровы стягнувъ сильно, а зъ очей сыпали ся блыскавицѣ. Въ єго души очевидно лютилась буря.

— Змилосерди ся — казали жѣнки — успокôй же якось Гальшку!... чей же мусить вôдпочати.... Щось дивне дѣє ся зъ нею.... выглядаѥ такъ, якъ бы мала збожеволѣти.

— Коли то правда, що она каже — воркотѣвъ велитъ самъ до себе — коли вôнъ посвятивъ цѣле своє майно!... А до чорта, дайте-жь менѣ спокôй! — крикнувъ на жѣнки, що обступили єго довкола.

— Алежь подумай о Гальшцѣ — казали

скимъ правительствомъ комісія наукова сконстатувала, що не бувъ то выбухъ вульканічный, а землетрясенє настало лишь въ наслѣдокъ усуваня ся величезныхъ масъ твердои части землѣ, а то дѣє ся наслѣдкомъ того, що суха часть поверхнѣ землѣ взагалѣ чимъ разъ бôльше стягає ся и выкликує землетрясеня. Вчера по полудни дало ся почути также сильне землетрясенє въ Палєрмѣ и Трапанѣ на Сициліи та на островѣ Устіка на пôвнôчь вôдъ Сицилїѣ просто противъ мѣста Палєрмо.

— **Песячій бенкетъ.** Оригінальнôсть Американцѣвъ не знає мѣры, а ихъ выбаги такъ чуднѣ, що просто нашому братови не хочеть ся вѣрити въ тѣ ексцентричнѣ забавы, якими веселять себе люде новои части мѣста. Богата панѣ въ Шікаґо, властителька японьского пса, задумала почестити свою собаку бенкетомъ. Отже запросила безлѣчь псôвъ самои японьскои породы, очевидно друковаными запросинами въ языцѣ анґлійскôмъ и японьскôмъ и впровадила ихъ въ сальоны свого любовника собачого роду господина Отаса. Сальоны були прибранѣ также по японьскому ладу. На серединѣ заставлено невеличкѣ столы, помѣщено собачихъ гостей, одаровуючи декотрыхъ, що бôльше полєхливѣ, поцѣлуями и дано знакъ до бенкету. На першôмъ мѣсци сидѣла сама панѣ. Гостина складала ся зъ печеныхъ курятъ, японьскихъ тортôвъ, солодкого мяса и мармолядъ. По бенкетѣ обвинено всѣхъ гостей теплыми огортками, щобы Боже борони не простудити якого песика и не набавити его жолудкового нежиту, и вôдвезено повозами домôвъ.

† Посмертнѣ вѣсти.

Катерина **Винницка**, мати совѣтника судового и звѣстного патріота буковиньского п. Єдора Винницкого, проживши лѣтъ 85, померла 4 мая въ Станіславовѣ. Похоронъ вôдбувъ 6 мая. Покôйна була щирою патріоткою. — Въ Залукви коло Галича померла въ 83 роцѣ житя бар. Саломея зъ Малишевскихъ **Батталія**. — Въ Пустомытахъ пôдъ Львовомъ властителька бôльшои посѣлости ґр. Марія зъ Роговиньскихъ **Грохольска**, въ 39-ôмъ роцѣ житя. — Въ Загребѣ померъ дня 4 мая знаменитый поетъ хорватскій Мирко **Боговичь** въ 77 ôмъ роцѣ житя. — Въ Швейковѣ въ повѣтѣ пôдгаєцкôмъ, дня 3 мая властитель бôльшои посѣлости Юліянъ **Єловицкій** въ 57 ôмъ роцѣ житя. — У Львовѣ будôвничій и властитель кôлькохъ камениць Фел. **Дибусь**, въ 55 ôмъ роцѣ житя. — Въ Краковѣ дня 6 мая артистъ-рѣзьбарь польскій Марк. **Ґуйскій**. — Юлій Прусъ **Невядомскій**, ц. к. староста въ Чорткова, померъ у Львовѣ дня 11 с. м. въ 58 ôмъ р. житя.

Господарство, промыслъ и торговля

— **Станъ воздуха** за минувшѣ добы числячи вôдъ 12 год. въ полуд. дня 10 мая до 12 год. въ полудне дня 12 с. м.: середна теплота була + 12·8° Ц., найвысша + 18·7° Ц. (вчера по полудни), найнизша + 7·0° Ц. въ ночи. Барометеръ опадає (764). Вѣтеръ буде пôвнôчный, мѣрный, теплота обнизить ся до + 8·0° Ц., небо буде легко захмарене, хвилевый малый дощь.

— **Цѣна збôжа у Львовѣ** дня 10 с. м.: пшениця 8·25 до 8·75; жито 6·— до 6·50; ячмѣнь 5·— до 6·—; овесъ 5·75 до 6·25; рѣпакъ 12·— до 12·50; горохъ —·— до —·—; вика 4·75 до 5·25; насѣнє льняне 11·50 до 12·—; бôбъ 8·50 до 11·50, бобикъ 4·75 до 5·25; гречка —·— до —·—; конюшина червона 64·— до 70·—; бѣла 70·— до 80·—; шведска —·— до —·—; кминокъ 22·— до 25·—; анижъ 38·— до 39·—; кукурудза стара —·— до —·—; нова —·— до —·—; хмѣль —·— до —·—; спірітусъ готовый 14·— до 15·50.

Всячина

Кінетоґрафъ Едізона. Славный американьскій електротехнікъ Едізонъ лагодить теперь въ своѣй фабрицѣ коло Ню-Йорку новый приладъ т. зв. кінетоґрафъ, дословно значить „рухописъ", котрый має бути для ока тымъ, чимъ фоноґрафъ (звукописъ) для уха. Якъ теперь можна при помочи фоноґрафа записати зовсѣмъ вѣрно кождый голосъ, кожде выговорене слово людске, и сховати его на вѣчнѣ часы, такъ, що й по соткахъ лѣтъ можна чути той самъ голосъ, якимъ колись давно вже померлій чоловѣкъ говоривъ, такъ при помочи кінетоґрафу буде можна записати зовсѣмъ вѣрно кождый рухъ чоловѣка. При помочи сего нового вынаходу буде можна н. пр. не лишь чути голосъ якогось спѣвака въ театрѣ але й выдѣти всѣ его рухи. Въ фотоґрафічнôмъ завсденю роблено якъ разъ сильветки зъ чоловѣка въ повнôмъ русѣ при помочи 2760 знимокъ фотоґрафічныхъ — въ однôй мінутѣ. Щобы можна видѣти зовсѣмъ вѣрно, якъ въ природѣ, весь рухъ якогось чоловѣка, уставляє ся тѣ фотоґрафіѣ на валку, котрый знаходить ся въ малôй скриночцѣ. Коли подивити ся до тои скринки черезъ побôльшаюче скло а рôвночасно и крутити валокъ, то видко, якъ той чоловѣкъ порушає ся. Видко н. пр. таке: Якійсь Тиролець танцює передъ своєю хатою въ горахъ, пôдчасъ коли вѣтеръ колише листємъ на деревѣ. Можна отже докладно видѣти, якъ той Тиролець згинає колѣна, пôдносить ноги, выхиляє ся, та выкручує ся и т. д. Ба, наконець вôнъ смѣє ся, кланяє ся и заходить до хаты и его вже не видко, бо валокъ переставъ крутити ся. Колибъ ще на тôмъ самôмъ валку бувъ зловленый и голосъ того чоловѣка, коли вôнъ говорить або спѣває, то рôвночасно можна бы также чути ще й его голосъ.

Музика а — жолудокъ. О вплывѣ музики на жолудокъ каже оденъ ню-йрскій реставраторъ такъ: Дивна то рѣчь, якій вплывъ має музика на жолудокъ! Тыми вечерами, коли оркестра грає Ваґнера, то я продаю пять разôвъ только пива якъ звычайно. Коли же грає Мендельзона, то нѣхто не купує булокъ зъ шинкою, а що я на тôмъ зарабляю 85 процентъ, то у мене Мендельзонъ не значить нѣчого. Иванъ Штравсъ то знову такій компонѣстъ, вôдъ котрого музики вино таки розливає ся. Чоловѣкови стає якось такъ весело на серци вôдъ его вальцѣвъ, що вôнъ прислухує ся, прислухує ся.... а вôдтакъ каже заразъ давати собѣ — шампана.

— **Також ласка.** Хиньскій цѣсарь выдавъ теперь таке розпорядженє: Зъ нагоды 60-тыхъ уродинъ цѣсаревои-матери, розпоряджаємо зъ особлившои ласки, щобы всѣ студенты робили ще третій испытъ, а то длятого, щобы они всѣ тѣшили ся разомъ зъ нами.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Букарештъ 12 мая. Повѣнь наробила тутъ великои шкоды и потопило ся богато людей. Въ Букарештѣ залила вода двѣ части мѣста.

Марсилія 12 мая. Приѣхавъ тутъ ґен. Доддъ зъ походу въ Дагомею; его повитано дуже торжественно.

Систово 12 мая. Нинѣ приѣзджає тутъ князь Фердинандъ зъ женою.

Мадритъ 12 мая. Міністеръ фінансôвъ повѣдомивъ палату послôвъ, що королева реґентка зрѣкає ся зъ своеи лісты цивільнои одного міліона пезетôвъ.

Лондонъ 12 мая. Бюро Райтера доносить, що французскѣ офіцеры зôрвали въ Ніянбумтанґъ въ полудневôй Африцѣ анґлійску хоругову и взяли въ неволю одного начальника племени.

Вашінґтонъ 12 мая. Президентъ пôдписавъ угоду зъ Россією въ справѣ выдаваня злочинцѣвъ.

Переписка Редакціѣ.

— **Вп. Т. Цег. въ Стр.:** Вамъ мабуть не бракує фейлетона ч. 36 зъ повѣсти „Кума журба", поваякъ черезъ похибку друкарску понумеровано два по собѣ слѣдуючѣ числа фейлетона числомъ 35; порôвнайте порядочне число часописи въ горѣ и тогды зареклямуйте, а потрѣбне число вышлемо.

они хоромъ — о дванайцятôй приѣздить священикъ.... якъ она буде выглядати?...

— То єѣ справа — крикнувъ Дуґлясъ — дайте ѣй спокôй! Вже она добре знає, що робить.

Въ тôй хвили, коли Павла знимали зъ воза, вôдъ брамы подвôря ишла громада парôбкôвъ, котрѣ несли трупа его батька....

Одно тѣло за другимъ внесено до бѣлого двора, а песъ ишовъ, скавулѣвъ и сопѣвъ за ними. Сумный бувъ то походъ....

Гальшка казала перенести Павла до своєѣ спальнѣ, замкнула дверѣ и усѣла коло лôжка.

Дармо благали тѣтки, щобы ихъ впустити до тои комнаты.

О годинѣ одинайцятôй приѣхавъ лѣкарь и сказавъ, що до завтра рана остане ся самъ при хорôмъ. Часъ свôй подѣливъ вôнъ такъ, що не потребувавъ вертати до себе на нôчь, а до того ще й якъ давный приятель дому належавъ до гостей, запрошеныхъ на весѣлє. Тымчасомъ казавъ зателеґрафувати по дозорницю, котра бы могла взяти хорого у свою опѣку.

— Чи менѣ можна при нѣмъ остати ся?— спытала Гальшка.

— Єсли можете! — вôдповѣвъ здивованый лѣкарь.

— Можу! — сказала она и загадочно усмѣхнула ся.

Тѣтки стали пукати до дверей на ново.

— Змилосерди ся, дитино! — кричали за дверми. — Мусишь зачати убирати ся. Вже священикъ приѣхавъ.

— То може вôдъѣхати! — вôдповѣла.

Зъ надвору чути було якись шепоты и судженый прилучивъ ся до великои нарады.

— Що ты думаєшь робити, моя дитино?— сказавъ старый лѣкарь и глянувъ ѣй пытаючо въ очи.

Тодѣ она заплакала, впала при лôжку на колѣна, схопила Павла за безсильну руку, що звисала зъ лôжка, и притисла єѣ до очей и до устъ.

— Чи така твоя сильна воля? — спытавъ старець.

Она потвердила мовчки головою.

— А єсли вôнъ умре?

— Вôнъ не умре, вôнъ не може вмерти.

Докторъ усмѣхнувъ ся сумно.

— Отже добре — сказавъ вôдтакъ — остань же ся при нѣмъ на хвилю ту сама и що двѣ мінуты змѣняй ему оклады. Я тымчасомъ пôду всѣхъ утихомирити.

Небавомъ чути було якъ туркотѣли заѣзджаючѣ повозы, а заразъ потôмъ чути було, якъ по черзѣ выѣздили зъ подвôря. Въ годину пôзнѣйше увôйшовъ лѣкарь наново до комнаты хорого и сказавъ:

— Небавомъ буде зовсѣмъ пусто дома — вѣнчанє вôдложено.

— Вôдложено? — спытала боязко.

Старець глянувъ на неи и похитавъ головою. Людске серце що дня здавало ся ему новою загадкою....

. . . .

(Дальше буде.)

За редакцію вôдповѣдає Адамъ Крехавецкій.

С. Спітцеръ у Вѣдни

поручає

Товары камѣннû и шамотовû.

Плыты бѣлû и кольоровû. — Насады коминковû. Компле́тнû уряджепя для стаєнъ и оборъ.

На жаданє высылаємо катальоґи

заступники для **Галичины** и **Буковины**

Гамель и Файґель

у ЛЬВОВѢ, улиця Коперніка число 21.

Бюро оголошень и дневникôвъ

приймає

ОГОЛОШЕНЯ

до всѣхъ дневникôвъ

по цѣнахъ ориґінальныхъ.

До

Народнои Часописи, Ґазеты Львôвскои и „Przegląd-y"

може лише се бюро анонсы приймати.

Антикварска оферта.

МАЙЕРЪ, ЛЕКСИКОНЪ

4 (найновѣйше) выданє

елеґантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новû, замѣсть

зр. 96 зр. 55.

M. Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8.

С. Кельсенъ у Вѣдни

поручає

Кльосеты зъ переплывомъ воды и безъ того. — Руры клосетовû. — Каналовû насады зъ патентовымъ замкненємъ. — Збôрники на воду. — Комплетнû уряджепя купелевû. — Вентіляторы. — Приборы до водотягôвъ, якъ такожъ руры лянû и кованû. — Помпы, фонтаны и и всякû арматуры.

Заступники дла ГАЛИЧИНЫ и БУКОВИНЫ

Львôвъ ГАМЕЛЬ и ФАЙҐЕЛЬ Коперніка 21.

На жаданє высылає ся катальоґи.

ВѢДЕНЬСКА ФАБРИКА АМАЛІѢ

поручає

найновѣйше патентоване начинє кухонне зъ внѣ ґальванічно нікльоване, у внутрѣ повлечене чистою и дуже тревалою емалією.

До набутя у Ивана Шумана у Львовѣ

площа Бернардиньска и у всѣхъ бôльшихъ торговляхъ зелѣза.

Поручає ся

торговлю винъ ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львовѣ.

9

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.